

31997R0515

22.3.1997.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 82/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 515/97**od 13. ožujka 1997.****o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i poljoprivrednim pitanjima**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 43. i 235.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 729/70 od 21. travnja 1970. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike⁽¹⁾, a posebno njezin članak 8. stavak 3.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta⁽³⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora⁽⁴⁾,

budući da suzbijanje prijevara u kontekstu carinske unije i zajedničke poljoprivredne politike zahtijeva usku suradnju između upravnih tijela odgovornih u svakoj državi članici za primjenu odredaba donesenih u tim područjima; budući da ono također zahtijeva i odgovarajuću suradnju između tih nacionalnih tijela i Komisije koja je odgovorna za primjenu Ugovora i odredaba donesenih na temelju njega; budući da učinkovita suradnja na tom području jača zaštitu financijskih interesa Zajednice;

budući da bi stoga trebalo sastaviti pravila prema kojima bi upravna tijela država članica pomagala jedna drugima i surađivala s Komisijom kako bi se osigurala pravilna primjena carinskih i poljoprivrednih propisa i pravna zaštita financijskih

interesa zajednice, posebno sprečavanjem i istraživanjem povreda navedenih propisa te istraživanjem postupaka koji su ili se čine protivnim navedenim propisima;

budući da se Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1468/81 od 19. svibnja 1981. o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i poljoprivrednim pitanjima⁽⁵⁾ uspostavila uska suradnja između navedenih tijela i Komisije: budući da se taj sustav pokazao učinkovitim;

budući da je ipak, u svjetlu stečenog iskustava, potrebno u cijelosti zamijeniti Uredbu (EEZ) br. 1468/81 s ciljem jačanja suradnje, kako među upravnim tijelima država članica odgovornima za primjenu odredaba donesenih u području carinske unije i zajedničke poljoprivredne politike, tako i između tih tijela i Komisije, budući da bi, u tom cilju, na razini Zajednice trebalo utvrditi nova pravila;

budući da, uvođenje odredaba Zajednice o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i njihovoj suradnji s Komisijom radi jamčenja pravilne primjene carinskih i poljoprivrednih propisa, ne dovodi u pitanje primjenu Konvencije iz 1967. o uzajamnoj pomoći carinskih uprava u područjima koja ostaju u isključivoj nadležnosti država članica; budući da navedene odredbe Zajednice nisu takve da bi utjecale na primjenu pravila o pravosudnoj suradnji u kaznenim predmetima u državama članicama;

budući da se, nadalje, opća pravila Zajednice kojima se uspostavlja sustav uzajamne pomoći i suradnje upravnih tijela država članica i njihove suradnje s Komisijom ne primjenjuju kada se preklapaju s onima utvrđenima posebnim propisima, osim u slučaju da opća pravila poboljšavaju ili učvršćuju upravnu suradnju; budući da, posebno, provedba carinskog informatičkog

⁽¹⁾ SL L 94, 28.4.1970., str. 13. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2048/88 (SL L 185, 15.7.1988., str. 1.).

⁽²⁾ SL C 56, 26.2.1993., str. 1.; SL C 262, 28.9.1993., str. 8., i SL C 80, 17.3.1994., str. 12.

⁽³⁾ SL C 20, 24.1.1994., str. 85., i Mišljenje od 16. siječnja 1997. (SL C 33, 3.2.1997.).

⁽⁴⁾ SL C 161, 14.6.1993., str. 15.

⁽⁵⁾ SL L 144, 2.6.1981., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 945/87 (SL L 90, 2.4.1987., str. 3.).

sustava ni na koji način ne utječe na obveze država članica da Komisiji pružaju informacije predviđene, *inter alia*, Uredbama (EEZ, Euratom) br. 1552/89 ⁽¹⁾ i (EEZ) br. 595/91 ⁽²⁾, niti na uvedenu uporabu obrazaca s informacijama o prijeviri čiji je cilj prosljeđivanje informacija od interesa Zajednice;

budući da veća suradnja između država članica zahtijeva usklađenost istraga i ostalih aktivnosti koje provode predmetna tijela; budući da je stoga nužno da države članice Komisiji pruže detaljnije informacije o takvim aktivnostima;

budući da Komisija mora osigurati da se prema gospodarskim subjektima jednako postupa i da primjena sustava o uzajamnoj upravnoj pomoći od strane država članica ne vodi diskriminaciji gospodarskih subjekata u različitim državama članicama;

budući da je primjereno definirati obveze država članica u okviru sustava uzajamne upravne pomoći s obzirom na slučajeve u kojima predstavnici nacionalnih uprava država članica vode istrage o primjeni carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva s nalogom dobivenim od ili u ime sudskih tijela;

budući da bi trebalo utvrditi ovlasti nacionalnih predstavnika koji vode istrage u drugim državama članicama; budući da bi se trebalo pobrinuti i za to da predstavnici Komisije budu, kada je to opravdano, nazočni u nacionalnim istragama o uzajamnoj upravnoj pomoći, te da se utvrde njihove ovlasti;

budući da je za uspješno djelovanje upravne suradnje potrebno da Komisija bude obaviještena o informacijama koje su države članice razmijenile s trećim zemljama u slučajevima od posebnog interesa za Zajednicu;

budući da, s ciljem osiguranja brze i sustavne razmjene informacija koje se prosljeđuju Komisiji, postoji potreba da se na razini Zajednice osnuje kompjutorizirani carinski informatički

sustav; budući da bi, u tom kontekstu, osjetljive podatke o prijevarama i nepravilnostima u carinskom i poljoprivrednom području trebalo pohraniti u središnju bazu podataka kojoj pristup imaju države članice, istodobno osiguravajući da se poštuje povjerljiva narav razmijenjenih informacija, posebno podataka osobne naravi; budući da bi, s obzirom na opravdanu osjetljivost tih pitanja, trebala postojati jasna i transparentna pravila kojima bi se zaštitila sloboda pojedinaca;

budući da carinske uprave svakodnevno moraju primjenjivati i odredbe Zajednice i druge odredbe; budući da je stoga poželjno raspolagati jedinstvenom infrastrukturom za primjenu tih odredaba;

budući da bi se predmetna informacija mogla odnositi na fizičke osobe te da se stoga ovom Uredbom, u području koje ona uređuje, moraju provesti načela zaštite osoba s obzirom na automatsku ili drugu obradu osobnih podataka; budući da bi i sama ta načela, kako su utvrđena Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka ⁽³⁾ trebalo, sukladno odredbama i uvjetima ove Direktive, posebno navesti i dopuniti u ovoj Uredbi; budući da bi do provedbe nacionalnih mjera koje prenose tu Direktivu određene države članice koje nemaju pravila o zaštiti osobnih podataka koji se razmjenjuju neautomatskim sredstvima trebalo izuzeti iz primjene odredaba ove Uredbe o neautomatskoj razmjeni podataka;

budući da, kako bi sudjelovale u carinskom informatičkom sustavu, države članice i Komisija moraju donijeti zakonodavstvo o pravima i slobodama pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka; budući da je, do primjene nacionalnih mjera koje prenosi Direktiva 95/46/EZ, važno da države članice i Komisija zajamče razinu zaštite na temelju načela sadržanih u toj Direktivi;

budući da bi, kako bi se osiguralo da su prava dotičnih osoba dovoljno zaštićena, trebalo postojati jamstvo neovisnog nadzora obrade osobnih podataka u carinskom informatičkom sustavu, kako na razini država članica, tako i s obzirom na Komisiju;

budući da bi Komisija, u uskoj suradnji s državama članicama, trebala olakšati uvođenje i upravljanje kompjutorskim sustavima u državama članicama;

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1552/89 od 29. svibnja 1989. o provedbi Odluke 88/376/EEZ, Euratom, o sustavu vlastitih sredstava Zajednice (SL L 155, 7.6.1989., str. 1). Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ, Euratom) br. 2729/94 (SL L 293, 12.11.1994., str. 5).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 595/91 od 4. ožujka 1991. o nepravilnostima i povratu pogrešno plaćenih iznosa u vezi s financiranjem zajedničke poljoprivredne politike i organizacije informatičkog sustava u ovom području te kojom se stavlja izvan snage Uredba (EEZ) br. 283/72 (SL L 67, 14.3.1991., str. 11).

⁽³⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

budući da bi Komisiju trebalo obavijestiti o sudskim i upravnim postupcima pokrenutim zbog povrede prava u carinskim i poljoprivrednim pitanjima;

budući da je, s ciljem provedbe određenih odredaba ove Uredbe kojom se omogućava uvođenje i funkcioniranje carinskog informatičkog sustava i ispituju mogući problemi vezani za razvoj upravne suradnje kakva je osigurana ovom Uredbom, potrebno osnovati Odbor;

budući da se odredbe ove Uredbe odnose i na primjenu pravila zajedničke poljoprivredne politike i na primjenu carinskog zakonodavstva; budući da sustav zasnovan ovom Uredbom predstavlja jedinstvenu cjelinu Zajednice; budući da se, kako odredbe Ugovora kojima su posebno uređena carinska pitanja ne ovlašćuju Zajednicu da uspostavi takav sustav, potrebno pozvati na članak 235.,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ovom se Uredbom utvrđuju načini na koje upravna tijela odgovorna za provedbu zakonodavstva o carinskim i poljoprivrednim pitanjima u državama članicama surađuju jedna s drugima i s Komisijom kako bi se osigurala sukladnost toga zakonodavstva unutar okvira sustava Zajednice.

2. Odredbe ove Uredbe ne primjenjuju se ako se preklapaju s posebnim odredbama drugih zakonodavstava o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi primjene carinskoga ili poljoprivrednoga zakonodavstva.

Članak 2.

1. Za potrebe ove Uredbe:

— „*carinsko zakonodavstvo*” znači skup odredaba Zajednice i s njim povezane provedbene odredbe kojima se uređuje uvoz, izvoz, provoz i prisutnost robe kojom se trguje između država članica i trećih zemalja te među državama članicama u slučaju robe koja nema status robe iz Zajednice u smislu članka 9. stavka 2. Ugovora ili robe koja je podložna dodatnim provjerama ili istraživanjima s ciljem dokazivanja njezinog statusa robe Zajednice,

— „*poljoprivredno zakonodavstvo*” znači skup odredaba donesenih u okviru zajedničke poljoprivredne politike i posebnih pravila usvojenih s obzirom na robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda,

— „*podnositelj zahtjeva*” znači nadležno tijelo države članice koje upućuje zahtjev za pomoć,

— „*primatelj zahtjeva*” znači nadležno tijelo države članice kojoj se upućuje zahtjev za pomoć,

— „*upravna istraga*” znači sve provjere, pregledi i ostale aktivnosti koje poduzimaju službenici upravnih tijela navedenih u članku 1. stavku 1. u obavljanju svojih dužnosti s ciljem osiguranja pravilne primjene carinskog i poljoprivrednog zakonodavstva te, ondje gdje je to potrebno, provjeru nepravilne naravi postupaka za koje se čini da povrjeđuju to zakonodavstvo, osim mjera koje se poduzimaju na zahtjev ili pod izravnim nalogom pravosudnih tijela; izraz „*upravna istraga*” također obuhvaća i misije Zajednice iz članka 20.,

— „*osobni podaci*” znači sve informacije vezane uz identificiranog pojedinca ili pojedinca kojeg je moguće identificirati; osoba koju je moguće identificirati je ona koja se može identificirati, izravno ili neizravno, posebno pozivanjem na identifikacijski broj ili na jedan ili više čimbenika specifičnih za njezin fizički, psihološki, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet.

2. Svaka država članica drugoj državi članici i Komisiji prosljeđuje popis nadležnih tijela koja je ona imenovala za potrebe primjene ove Uredbe.

Za potrebe ove Uredbe „*nadležna tijela*” znači tijela imenovana sukladno prethodnom podstavku.

Članak 3.

Ako nacionalna tijela odluče da, kao odgovor na zahtjev za upravnom pomoći ili priopćenje utemeljeno na ovoj Uredbi, poduzmu radnje koje uključuju i mjere koje bi se mogle provesti samo uz odobrenje ili na zahtjev pravosudnih tijela:

— svaka informacija dobivena na taj način vezana za primjenu carinskog i poljoprivrednog zakonodavstva ili najmanje,

— onaj dio datoteke koji je potreban da bi se zaustavila prijevara,

treba se priopćiti kao dio upravne suradnje predviđene ovom Uredbom.

Međutim, svako takvo priopćenje mora prethodno dobiti odobrenje pravosudnog tijela ako nacionalno pravo propisuje potrebu takvog odobrenja.

GLAVA I.

POMOĆ NA ZAHTEJEV

Članak 4.

1. Na traženje podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva dostavlja mu sve informacije koje bi mu mogle omogućiti osiguranje usklađenosti s odredbama carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva, a posebno one o:

— primjeni carina i davanja koje imaju isti učinak zajedno s poljoprivrednim pristojbama i drugim pristojbama predviđenim zajedničkom poljoprivrednom politikom ili posebnim dogovorima koji se primjenjuju na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda,

— operacijama koje tvore dio sustava financiranja Europskoga fonda za usmjeravanje i jamstva u poljoprivredi.

2. Kako bi dobio traženu informaciju, primatelj zahtjeva ili upravno tijelo kojem se on obrati postupa kao da postupa za vlastiti račun ili na zahtjev drugog tijela u vlastitoj zemlji.

Članak 5.

Na traženje podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva dostavlja mu sve potvrde, dokumente ili ovjerene prijepise dokumenta koje posjeduje ili koje je dobio na način iz članka 4. stavka 2. koji se odnosi na postupke koje uređuje carinsko ili poljoprivredno zakonodavstvo.

Članak 6.

1. Na traženje podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva, poštujući pravila na snazi u državi članici u kojoj ima sjedište, obavješćuje adresata ili ga je obavijestio o svim instrumentima ili odlukama upravnih tijela koje se odnose na primjenu carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva.

2. Zahtjevi za obavješćivanjem koji navode predmet instrumenta ili odluke koju treba priopćiti, popraćeni su prijevodom na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice u kojoj primatelj zahtjeva ima sjedište, ne uzimajući u obzir pravo potonjeg da se odrekne takvoga prijevoda.

Članak 7.

Na traženje podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva, koliko je god to moguće, posebno prati ili organizira posebno praćenje unutar svog operativnog područja:

(a) osoba, a posebno njihovog kretanja, kada postoje osnovani razlozi za vjerovanje u to da one povrjeđuju carinsko ili poljoprivredno zakonodavstvo;

(b) mjesta na kojima se roba skladišti tako da daje razloge za sumnju da je ta roba namijenjena za opskrbu postupaka protivnih carinskom ili poljoprivrednom zakonodavstvu;

(c) kretanja robe za koju je naznačeno da je predmet potencijalne povrede carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva;

(d) prijevoznih sredstava kada postoje osnovani razlozi za vjerovanje u to da se njima koristi za provođenje postupaka kojima se povrjeđuje carinsko ili poljoprivredno zakonodavstvo.

Članak 8.

Na traženje podnositelja zahtjeva, primatelj zahtjeva stavlja mu na raspolaganje sve informacije koje posjeduje ili koje je dobio na način iz članka 4. stavka 2., posebno izvješća i druge dokumente ili njihove ovjerene prijepise ili izvratke, o otkrivenim ili planiranim postupcima koji predstavljaju ili za koje se podnositelju zahtjeva čini da predstavljaju povrjeđivanje carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva ili, gdje je to primjenjivo, o nalazima posebnog praćenja provedenog u skladu s člankom 7.

Međutim, izvorni dokumenti i predmeti trebaju se dostaviti samo onda kada to nije u suprotnosti sa zakonodavstvom na snazi u državi članici u kojoj primatelj zahtjeva ima sjedište.

Članak 9.

1. Primatelj zahtjeva na traženje podnositelja zahtjeva provodi ili organizira provedbu odgovarajućih upravnih istraga vezanih za postupke koji predstavljaju ili za koje se podnositelju zahtjeva čini da predstavljaju povrjeđivanje carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva.

Primatelj zahtjeva ili upravno tijelo kojem se on obrati pokreće upravne istrage kao da postupa za svoj račun ili na zahtjev drugog tijela u svojoj vlastitoj zemlji.

Primatelj zahtjeva priopćava rezultate takvih upravnih istraga podnositelju zahtjeva.

2. Dogovorom između podnositelja zahtjeva i primatelja zahtjeva službenici koje je imenovao podnositelj zahtjeva mogu nazočiti upravnim istragama iz stavka 1.

Upravne istrage uvijek provode službenici primatelja zahtjeva. Službenici podnositelja zahtjeva ne bi smjeli, na vlastitu inicijativu, preuzeti ovlasti pregleda dane službenicima primatelja zahtjeva. Međutim, oni imaju pristup istim prostorima i istim dokumentima kao i potonji putem svoga posrednika i isključivo u svrhu istrage koja se provodi.

U onoj mjeri u kojoj nacionalne odredbe o kaznenom postupku određene radnje ostavljaju službenicima koji su posebno određeni nacionalnim pravom, službenici podnositelja zahtjeva ne sudjeluju u takvim radnjama. U svakom slučaju, oni ne sudjeluju posebno u pretraživanjima prostora ili formalnom ispitivanju osoba pod kaznenim pravom. Međutim, oni imaju pristup informacijama dobivenim na taj način podložno uvjetima utvrđenima člankom 3.

Članak 10.

Dogovorom između podnositelja zahtjeva i primatelja zahtjeva te u skladu s postupcima koje je utvrdio potonji, službenici koje je propisno ovlastio podnositelj zahtjeva bi mogli, iz ureda u kojima upravna tijela država članica u kojoj predmetno tijelo ima sjedište obavljaju svoju funkciju, dobiti informacije o primjeni zakona o carinskim i poljoprivrednim pitanjima koji je potreban podnositelju zahtjeva i koji se izvodi iz dokumentacije kojoj službenici tih ureda imaju pristup. Ti službenici su ovlaštteni kopirati navedenu dokumentaciju.

Članak 11.

Službenici podnositelja zahtjeva nazočni u drugoj državi članici u skladu s člankom 9. i 10. moraju uvijek moći predočiti pisano ovlaštenje koje dokazuje njihov identitet i službenu funkciju.

Članak 12.

Nadležna tijela država članica podnositelja zahtjeva mogu pozivati na nalaze, potvrde, informacije, dokumente, ovjerene prijepise i sve obavještajne podatke koje su službenici primatelja zahtjeva dobili i koji su priopćeni podnositelju zahtjeva tijekom pomoći predviđene člancima 4. do 11. kao dokaz.

GLAVA II.

SPONTANA POMOĆ

Članak 13.

Nadležna tijela svake države članice, kako je to utvrđeno člancima 14. i 15., pružaju pomoć nadležnim tijelima druge države članice bez prethodnog zahtjeva.

Članak 14.

Ako nadležna tijela svake države članice to smatraju korisnim za osiguranje usklađenosti sa carinskim ili poljoprivrednim zakonodavstvom, ona:

- (a) koliko je to moguće provode ili organiziraju provedbu posebnog praćenja opisanog u članku 7.;
- (b) nadležnim tijelima druge države članice priopćuju sve informacije koje posjeduju, a posebno izvješća i druge dokumente ili njihove ovjerene prijepise i izvratke vezane uz postupke koji predstavljaju ili za koje se njima čini da predstavljaju povrjeđivanje carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva.

Članak 15.

Nadležna tijela svake države članice odmah šalju nadležnim tijelima druge države članice sve relevantne informacije o postupcima koji predstavljaju ili za koje se njima čini da predstavljaju povrjeđivanje carinskoga ili poljoprivrednoga zakonodavstva, a posebno one o robi i novim načinima i sredstvima provođenja takvih postupaka.

Članak 16.

Informacije koje službenici jedne države članice dobiju i priopće drugoj državi članici tijekom pomoći predviđene člancima 13. do 15. nadležna tijela države članice koja je primila informacije mogu izložiti kao dokaz.

GLAVA III.

ODNOSI S KOMISIJOM

Članak 17.

1. Nadležna tijela svake države članice priopćavaju Komisiji odmah po primitku:

(a) sve informacije koje smatraju relevantnim vezane uz:

- robu koja je bila ili za koju se sumnja da je bila predmetom povrjeđivanja carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva,
- metode ili prakse kojima se koristilo ili za koje se sumnja da se njima koristilo s ciljem povrjeđivanja carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva,

— zahtjeve za pomoći, mjere poduzete i informacije razmijenjene u primjeni članka 4. do 16., koje mogu otkriti prijevarne tendencije u području carine ili poljoprivrede;

(b) sve informacije o nedostacima i pravnim prazninama u carinskom i poljoprivrednom zakonodavstvu koje postaju očitima ili koje se mogu izvesti iz primjene tog zakonodavstva.

2. Komisija nadležnim tijelima u svakoj državi članici odmah po primitku priopćava sve informacije koje bi im mogle pomoći u primjeni carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva.

Članak 18.

1. Kada nadležna tijela države članice postanu svjesna postupaka koji predstavljaju ili za koje se njima čini da predstavljaju povređivanje carinskog ili poljoprivrednoga zakonodavstva koje je od posebne važnosti na razini Zajednice, a posebno:

— kada ono ima ili bi moglo imati odjeka u drugim državama članicama, ili

— kada se gore navedenim tijelima čini mogućim da su se slični postupci već provodili i u drugim državama članicama,

ona što je moguće prije Komisiji priopćuju, bilo na svoju vlastitu inicijativu ili kao odgovor na obrazloženi zahtjev Komisije, sve relevantne informacije, bilo u obliku dokumenata ili njihovih preslika ili izvadaka, potrebne za utvrđivanje činjenica kako bi Komisija mogla koordinirati mjere koje poduzimaju države članice.

Komisija te informacije prosljeđuje nadležnim tijelima drugih država članica.

2. Kada se nadležna tijela države članice pozovu na stavak 1., one nadležnim tijelima drugih država članica ne moraju priopćiti informacije predviđene člankom 14. stavkom (b) i člankom 15.

3. Kao odgovor na obrazloženi zahtjev Komisije, nadležna tijela države članice postupaju na način predviđen u člancima 4. do 8.

4. Kada Komisija smatra da je u jednoj ili više država članica došlo do nepravilnosti, ona o tome obavješćuje dotičnu državu ili države članice, a ta država ili te države članice prvom prilikom provode istragu kojoj mogu nazočiti i službenici Komisije prema uvjetima utvrđenima u članku 9. stavku 2. i članku 11. ove Uredbe.

Dotična država ili države članice Komisiji priopćuju, što je prije moguće, rezultate istrage.

5. Službenici Komisije mogu prikupljati informacije posebno navedene u članku 10. pod uvjetima utvrđenima tim člankom zajedničkom suglasnošću.

6. Ovaj članak ne dovodi u pitanje pravo Komisije na informacije i kontrolu u skladu s ostalim zakonodavstvima na snazi.

GLAVA IV.

ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 19.

Pod uvjetom da je predmetna treća zemlja preuzela pravnu obvezu pružiti pomoć potrebnu za prikupljanje dokaza o nepravilnosti postupaka za koje se čini da predstavljaju povređivanje carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva ili za utvrđivanje djelokruga postupaka za koje je utvrđeno da predstavljaju povređivanje tog zakonodavstva, informacije koje se dobiju prema ovoj Uredbi mogu se priopćiti toj trećoj zemlji kao dio usklađenog djelovanja, podložno dogovoru nadležnih tijela koja pružaju te informacije u skladu s njihovim internim odredbama o priopćavanju osobnih podataka trećim zemljama.

Informacije priopćava ili Komisija ili države članice kao dio usklađenog djelovanja iz stavka 1.; u oba slučaja poduzimaju se odgovarajuće mjere u dotičnoj trećoj zemlji kako bi se osigurao stupanj zaštite jednak onom utvrđenom u članku 45. stavcima 1. i 2.

Članak 20.

1. U provođenju ciljeva ove Uredbe Komisija može, pod uvjetima utvrđenim u članku 19., provoditi misije upravne i istražne suradnje Zajednice u trećim zemljama u koordinaciji i uskoj suradnji s nadležnim tijelima država članica.

2. Misije Zajednice u trećim zemljama iz stavka 1. uređuju se sljedećim uvjetima:

(a) mogu se poduzimati na inicijativu Komisije, a kada je to primjereno i na temelju informacija koje pruža Europski parlament ili na zahtjev jedne ili više država članica;

(b) provode ih službenici Komisije imenovani u tu svrhu i službenici koje je u tu svrhu imenovala dotična država članica (države članice);

(c) mogu ih također, dogovorom s Komisijom i dotičnim državama članicama, provoditi u ime Zajednice i službenici države članice, posebno prema sporazumu o dvostranoj pomoći potpisanim s trećom zemljom; u tom slučaju Komisija se obavještava o rezultatima misije;

(d) troškove misije plaća Komisija.

3. Komisija obavještuje države članice i Europski parlament o rezultatima misija provedenih na temelju ovog članka.

Članak 21.

1. S nalazima i informacijama dobivenim tijekom misija Zajednice iz članka 20. ove Uredbe, a posebno s dokumentima koje predaju nadležna tijela dotičnih trećih zemalja, postupa se u skladu s člankom 45. ove Uredbe.

2. Članak 12. primjenjuje se *mutatis mutandis* na nalaze i informacije iz stavka 1.

3. Za potrebe njihove uporabe na temelju članka 12., dobivene izvorne dokumente ili njihove ovjerene prijepise Komisija prosljeđuje nadležnim tijelima država članica ako one to zatraže.

Članak 22.

Države članice obavještavaju Komisiju o informacijama razmijenjenim u okviru uzajamne upravne pomoći s trećim zemljama uvijek kada je to, u smislu članka 18. stavka 1., posebno relevantno za učinkovitost carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva u skladu s ovom Uredbom i kada je ta informacija iz područja primjene ove Uredbe.

GLAVA V.

CARINSKI INFORMATIČKI SUSTAV

Poglavlje 1.

Uspostava carinskog informatičkog sustava

Članak 23.

1. Ovime se uspostavlja automatizirani informatički sustav, „Carinski informatički sustav“, dalje u tekstu „CIS“, kako bi ispunio potrebe upravnih tijela odgovornih za primjenu zakonodavstva o carinskim ili poljoprivrednim pitanjima, kao i zakonodavstva Komisije.

2. Cilj CIS-a, u skladu s odredbama ove Uredbe, je pružanje pomoći u sprečavanju, istraživanju i kaznenom gonjenju postupaka koji predstavljaju povređivanje carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva, povećavajući, bržim širenjem informacija, učinkovitost suradnje i postupanja provjere nadležnih tijela iz ove Uredbe.

3. Carinska tijela država članica mogu se koristiti tehničkom infrastrukturom CIS-a u obavljanju svojih dužnosti u okviru carinske suradnje iz članka K.1 stavka 8. Ugovora o Europskoj uniji.

U takvom slučaju Komisija osigurava tehničko upravljanje infrastrukturom.

4. Te postupke, vezane uz primjenu poljoprivrednih odredaba koje zahtijevaju uvođenje informacija u CIS, utvrđuje Komisija u skladu s postupkom iz članka 43. stavka 2.

5. Razmjena informacija predviđena člancima 17. i 18. nije uređena odredbama ove glave.

6. Države članice i Komisija, dalje u tekstu „partneri CIS-a“, sudjeluju u CIS-u prema uvjetima utvrđenima u ovoj glavi.

Poglavlje 2.

Upravljanje CIS-om i korištenje CIS-a

Članak 24.

CIS se sastoji od središnje baze podataka i njoj se pristupa preko terminala u svakoj državi članici i u Komisiji. Ona obuhvaća isključivo podatke potrebne za ispunjavanje njezinog cilja navedenog u članku 23. stavku 2., uključujući i osobne podatke, u sljedećim kategorijama:

- (a) roba;
- (b) prijevozna sredstva;
- (c) poslovanje;
- (d) osobe;
- (e) trendovi prijevare;
- (f) dostupnost stručnoga znanja.

Članak 25.

Stavke koje treba uključiti u CIS vezano uz svaku od kategorija (a) do (f) u članku 24. utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 43. stavka 2., u mjeri u kojoj je to potrebno za ostvarivanje cilja toga Sustava. Stavke s osobnim podacima se ni u kojem slučaju ne uključuju u kategorije (e) i (f) članka 24. U kategorijama (a) do (d) članka 24. stavke koje treba uključiti vezano za osobne podatke ne obuhvaćaju više od:

- (a) imena, djevojačkog prezimena, prezimena i drugih imena (*aliasa*);
- (b) datuma i mjesta rođenja;

- (c) narodnosti;
- (d) spola;
- (e) nekog posebnog cilja i trajnih fizičkih značajki;
- (f) razloga uključivanja tih podataka;
- (g) predloženih mjera;
- (h) šifre upozorenja s naznakom povijesti naoružanosti, nasilja ili bijega;
- (i) broja registarskih oznaka prijevoznoga sredstva.

U svim se slučajevima ne uključuju osobni podaci koji otkrivaju rasno ili etničko podrijetlo, političke stavove, vjerska ili filozofska uvjerenja, članstvo u sindikatima i podaci vezani uz zdravlje ili seksualni život pojedinaca.

Članak 26.

Sljedeća načela moraju se poštivati pri primjeni CIS-a vezano uz osobne podatke:

- (a) prikupljanje i svi drugi postupci obrade osobnih podataka moraju se provoditi pravedno i zakonito;
- (b) podaci se moraju prikupljati u svrhe određene u članku 23. stavku 2. i ne smiju se naknadno obrađivati na način koji nije u skladu s tim svrhama;
- (c) podaci moraju biti potpuni, relevantni i ne pretjerani vezano uz svrhe u koje se obrađuju;
- (d) podaci moraju biti točni i, kada je to potrebno, ažurirani;
- (e) podaci se moraju čuvati u obliku koji ne dopušta identifikaciju subjekta podataka dulje nego što je to neophodno za očite svrhe.

Članak 27.

1. Podaci u kategorijama (a) do (d) članka 24. uključit će se u CIS samo u svrhu promatranja i izvješćivanja, diskretnog nadzora i posebnih provjera.

2. U smislu mjera iz stavka 1. osobni podaci iz bilo koje od kategorija (a) do (d) članka 24. mogu se uključiti u CIS samo ako, posebno na temelju prethodnih nezakonitih djelatnosti, postoje dokazi koji ukazuju na to da je dotična osoba počinila, čini ili će počiniti djela koja predstavljaju povrjeđivanje carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva, a koja su od posebne važnosti na razini Zajednice.

Članak 28.

1. Ako se provedu mjere iz članka 27. stavka 1., sljedeće informacije se mogu, djelomično ili u cijelosti, prikupljati i prenijeti partneru CIS-a koji je predložio tu mjeru:

- (a) činjenica da je pronađena prijavljena roba, prijevozno sredstvo, poslovanje ili osoba;
- (b) mjesto, vrijeme i razlog provjere;
- (c) ruta i određite putovanja;
- (d) osobe u pratnji dotične osobe ili putnici u prijevoznom sredstvu;
- (e) korišteno prijevozno sredstvo;
- (f) nošeni predmeti;
- (g) okolnosti pod kojima su pronađeni roba, prijevozno sredstvo, poslovanje ili osoba.

Kada se takve informacije prikupe tijekom diskretnog nadzora, moraju se poduzeti koraci kako bi se osiguralo da nije ugrožena tajna narav nadzora.

2. U kontekstu posebnih provjera iz članka 27. stavka 1. osobe, prijevozna sredstva i predmeti mogu se pretraživati u dopuštenoj mjeri i u skladu sa zakonom, propisima i postupanjima u državi članici u kojoj se pretraživanje odvija. Ako zakonom te države članice nisu dopuštene posebne provjere, ta ih država članica automatski pretvara u promatranje i izvješćivanje ili diskretni nadzor.

Članak 29.

1. Izravan pristup podacima koji su sadržani u CIS-u rezerviran je isključivo za nacionalna tijela koja imenuje svaka država članica i za odjele koje imenuje Komisija. Ta nacionalna tijela su carinska tijela, ali mogu uključivati i druga tijela koja su u skladu sa zakonom, propisima i postupanjima u predmetnoj državi članici nadležna za postupanje s ciljem navedenim u članku 23. stavku 2.

2. Svaka država članica Komisiji šalje popis svojih imenovanih nadležnih tijela koja imaju izravan pristup podacima CIS-a te za svako tijelo podatke o tome kojim podacima smije imati pristup i u koju svrhu.

Komisija o tome obavještava druge države članice. Ona također obavještava sve države članice o sličnim pojedinostima vezanima za odjele Komisije ovlaštene da imaju pristup CIS-u.

Popis nacionalnih tijela i odjela Komisije imenovanih na taj način objavljuje Komisija za informaciju u *Službenom listu Europskih zajednica*.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. Vijeće, postupajući na prijedlog Komisije, može odlučiti da međunarodnim ili regionalnim organizacijama dopusti pristup CIS-u, pod uvjetom da se, prema potrebi, s tim istim organizacijama istodobno sklopi protokol u skladu s člankom 7. stavkom 3. Konvencije između država članica i Zajednice o uporabi informatičke tehnologije u carinske svrhe. U donošenju te odluke u obzir se posebno uzimaju svi postojeći dvostrani sporazumi ili sporazumi zajednice te adekvatnost razine zaštite podataka.

Članak 30.

1. Partneri CIS-a mogu se koristiti podacima dobivenima iz CIS-a samo kako bi ostvarili cilj naveden u članku 23. stavku 2. Međutim, mogu se koristiti njima u upravne i druge svrhe uz prethodno odobrenje onog partnera CIS-a koji je te podatke ubacio u sustav podložno uvjetima koje on nameće ili, kada je to primjereno, Komisije koja ih je uključila u taj sustav. Takva ostala uporaba mora biti u skladu sa zakonom, propisima i postupanjima države članice koja traži njihovu uporabu te, kada je to primjereno, s odgovarajućim odredbama koje se s tim u vezi primjenjuju na Komisiju te treba uzeti u obzir načela utvrđena u Prilogu.

2. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 4. ovog članka i članak 29. stavak 3., podacima dobivenim iz CIS-a trebala bi se koristiti samo nacionalna tijela koja odredi svaka država članica te odjeli koje je Komisija imenovala nadležnima, u skladu sa zakonom, propisima i postupanjima koji se na njih primjenjuju, za postupanje s ciljem ostvarivanja cilja navedenog u članku 23. stavku 2.

3. Svaka država članica Komisiji šalje popis tijela ili odjela iz stavka 2.

Komisija o tome obavještava ostale države članice. Ona također obavještava sve države članice o sličnim pojedinostima vezanima uz odjele Komisije ovlaštene da imaju pristup CIS-u.

Popis tijela ili odjela imenovanih na taj način Komisija objavljuje za informaciju u *Službenom listu Europskih zajednica*.

4. Podaci dobiveni iz CIS-a mogu se, uz prethodno odobrenje države članice koja ih je uključila u sustav te podložno svim uvjetima koje ona nameće, priopćiti nacionalnim tijelima radi uporabe, osim one iz stavka 2., trećim zemljama i međunarodnim ili regionalnim organizacijama koje se njima žele koristiti. Svaka država članica poduzima posebne mjere kako bi osigurala zaštitu takvih podataka kada se oni prenose ili pružaju odjelima izvan njezinoga državnog područja.

Odredbe iz prvoga stavka primjenjuju se *mutatis mutandis* na Komisiju ako je ona te podatke unijela u sustav.

Članak 31.

1. Uključivanje podataka u CIS uređeno je zakonom, propisima i postupanjima države članice koja pruža te podatke te, kada je to primjereno, odgovarajućim odredbama koje se s tim u vezi primjenjuju na Komisiju, osim ako su ovom Uredbom predviđene strože odredbe.

2. Obrada podataka dobivenih iz CIS-a, uključujući i njihovu uporabu ili obavljanje bilo koje djelatnosti iz članka 27. stavka 1. koju je predložio partner CIS-a koji pruža te podatke, uređeni su zakonom, propisima i postupanjima države članice koja obrađuje te podatke ili se njima koristi te odgovarajućim odredbama koje se s tim u vezi primjenjuju na Komisiju, osim kada su ovom Uredbom predviđene strože odredbe.

Poglavlje 3.

Izmjena podataka

Članak 32.

1. Samo partner CIS-a koji pruža podatke ima pravo na izmjenu, dopunu, ispravak ili brisanje podataka koje je uvrstio u CIS.

2. Ako partner CIS-a koji pruža podatke primijeti ili mu se pozornost skrene na činjenicu da su podaci koje je on uvrstio činjenično netočni ili da su uključeni ili pohranjeni protivno ovoj Uredbi, on mora, ovisno o slučaju, izmijeniti, dopuniti, ispraviti ili izbrisati te podatke, te o tome obavijestiti druge partnere CIS-a.

3. Ako partner CIS-a posjeduje dokaze koji upućuju na to da je neki podatak činjenično netočan ili da je uključen ili pohranjen u CIS protivno ovoj Uredbi, on mora što je prije moguće o tome obavijestiti onog partnera CIS-a koji je pružio taj podatak. Potonji provjerava predmetni podatak te ga, ako je to potrebno, ispravlja ili briše bez odgode. Partner CIS-a koji je pružio taj podatak obavješćuje druge partnere o svim počinjenim ispravcima ili brisanjima.

4. Ako prilikom uključivanja podataka u CIS, partner CIS-a primijeti da je njegovo izvješće u suprotnosti s prethodnim izvješćem s obzirom na sadržaj ili predloženu mjeru, on mora smjesta o tome obavijestiti onog partnera koji je podnio prethodno izvješće. Tada bi ta dva partnera trebala pokušati riješiti to pitanje. U slučaju neslaganja zadržava se prvo izvješće, ali se oni dijelovi novog izvješća koji nisu u suprotnosti uključuju u sustav.

5. Podložno ostalim odredbama ove Uredbe, kada u bilo kojoj državi članici sud ili druga tijela imenovana u tu svrhu u toj državi članici donesu konačnu odluku da se izmijeni, dopuni, ispravi ili briše podatke u CIS-u, partneri CIS-a moraju tome prilagoditi svoje djelovanje.

U slučaju nesuglasja između takvih odluka sudova ili drugih tijela imenovanih u tu svrhu, uključujući i one iz članka 36. vezane uz ispravak ili brisanje, država članica koja je uključila predmetne podatke briše ih iz sustava.

Odredbe iz podstavka 1. primjenjuju se *mutatis mutandis* onda kada odluku Komisije o podacima sadržanima u CIS-u Sud proglašni ništavnom.

Poglavlje 4.

Zadržavanje podataka

Članak 33.

1. Podaci uključeni u CIS čuvaju se samo onoliko vremena koliko je neophodno da bi se ostvarila svrha u koju su bili uključeni. Potrebu za njihovim zadržavanjem najmanje jednom godišnje revidiraju partneri CIS-a koji pružaju te podatke.

2. Partner CIS-a koji pruža podatke može, u okviru razdoblja revizije, odlučiti zadržati podatke do sljedeće revizije ako je njihovo zadržavanje neophodno za svrhu u koju su bili uključeni. Ne dovodeći u pitanje članak 36., ako se ne donese odluka o zadržavanju podataka, oni se automatski prenose u onaj dio CIS-a kojemu je pristup ograničen u skladu sa stavkom 4.

3. CIS automatski obavješćuje partnera CIS-a koji pruža podatke o planiranom prijenosu podataka iz CIS-a prema stavku 2., dajući mu rok od mjesec dana.

4. Podaci preneseni prema stavku 2. i dalje se zadržavaju sljedećih godinu dana unutar CIS-a, ali, ne dovodeći u pitanje članak 36., pristup njima ima samo predstavnik Odbora iz članka 43. vezano uz primjenu sedme, osme i devete alineje njegovog stavka 4. i njegovog stavka 5., ili nadzorna tijela iz članka 37. Tijekom toga razdoblja podaci se smiju pregledavati samo s ciljem provjere njihove točnosti i zakonitosti. Nakon toga oni se moraju brisati.

Poglavlje 5.

Zaštita osobnih podataka

Članak 34.

1. Svaki partner CIS-a koji ima namjeru primiti osobne podatke iz CIS-a ili ih uključiti u CIS ne kasnije od datuma

početka primjene ove Uredbe usvaja nacionalni zakon ili interna pravila koja se primjenjuju na Komisiju.

2. Partner CIS-a može primiti osobne podatke iz CIS-a ili ih uključiti u CIS samo onda kada dogovori o zaštiti takvih podataka predviđeni stavkom 1. stupe na snagu. Svaka država članica trebala bi prethodno imenovati nacionalno nadzorno tijelo ili tijela kao što je to predviđeno člankom 37.

3. Kako bi se osigurala pravilna primjena odredaba ove Uredbe o zaštiti osobnih podataka, svaka država članica i Komisija trebale bi CIS smatrati sustavom obrade osobnih podataka podložno odredbama iz stavka 1. i strožim odredbama sadržanima u ovoj Uredbi.

Interna pravila koja se primjenjuju na Komisiju, kako je navedeno u stavku 1., objavljuju se u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 35.

1. Podložno članku 30. stavku 1., partnerima CIS-a zabranjeno je korištenje osobnih podataka iz CIS-a osim za potrebe navedene u članku 23. stavku 2.

2. Podaci se smiju umnožiti samo u tehničke svrhe, pod uvjetom da je takvo umnožavanje neophodno za pretraživanje podataka od strane tijela iz članka 29. Podložno članku 30. stavku 1., osobni podaci koje uvrštavaju druge države članice ili Komisija ne smiju se kopirati iz CIS-a u druge datoteke za koje su odgovorne te države članice ili Komisija.

Članak 36.

1. Pravâ osoba vezana uz osobne podatke u CIS-u, a posebno njihovo pravo pristupa, stupaju na snagu:

— u skladu sa zakonima, propisima i postupanjima države članice u kojoj se poziva na ta prava,

— u skladu s internim pravilima koja se primjenjuju na Komisiju iz članka 34. stavka 1.

Ako je utvrđeno zakonima, propisima i postupanjima dotične države članice, nacionalno nadzorno tijelo predviđeno člankom 37. odlučuje o tome mogu li se informacije priopćiti i o postupanju kod takvog priopćavanja.

2. Partner CIS-a koji primi zahtjev za pristup osobnim podacima može odbiti taj pristup ako bi njihovo priopćavanje moglo dovesti u pitanje sprečavanje, istraživanje i kaznenu istragu o postupcima koji predstavljaju povredu carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva. Država članica može također odbiti pristup kako je predviđeno njezinim zakonima, propisima i postupanjima vezano uz slučajeve u kojima takvo odbijanje predstavlja mjeru neophodnu za zaštitu nacionalne sigurnosti, obrane, javne sigurnosti i prava i sloboda drugih. Komisija može odbiti pristup kada takvo odbijanje predstavlja mjeru neophodnu za zaštitu prava i sloboda drugih.

Pristup se odbija u svakom slučaju za vrijeme razdoblja tijekom kojega je mjera poduzeta u svrhu promatranja i izvješćivanja ili diskretnoga nadzora.

3. Ako je osobne podatke za čiji je pristup podnesen zahtjev pružio drugi partner CIS-a, pristup se dopušta samo ako se tome partneru da prilika da se izjasni o svom stajalištu.

4. Svaka osoba može, u skladu sa zakonima, propisima i postupanjima svake države članice ili s internim pravilima koja se primjenjuju na Komisiju, zahtijevati od partnera CIS-a ispravak ili brisanje navedenih podataka koji se odnose na nju ukoliko su ti podaci činjenično netočni ili ako su uključeni ili pohranjeni u CIS protivno cilju navedenom u članku 23. stavku 2. ili ako se nisu poštovala načela članka 26.

5. Na državnom području svake države članice svaka osoba može, u skladu sa zakonima, propisima i postupanjima u dotičnoj državi članici, pokrenuti postupak ili podnijeti tužbu pred sudom ili tijelom imenovanim u tu svrhu, u skladu s zakonima, propisima i postupanjima, s obzirom na osobne podatke u CIS-u vezane uz tu osobu, kako bi:

- (a) ispravila ili izbrisala činjenično netočne osobne podatke;
- (b) ispravila ili izbrisala osobne podatke koji su uključeni ili pohranjeni u CIS protivno ovoj Uredbi;
- (c) dobila pristup osobnim podacima;
- (d) dobila odštetu prema članku 40. stavku 2.

S obzirom na podatke koje je uključila Komisija, postupak se može pokrenuti pred Sudom u skladu s člankom 173. Ugovora.

Države članice i Komisija uzajamno se obvezuju na izvršenje pravomoćne odluke koju donese sud, Sud ili drugo tijelo imenovano s tim ciljem, a koja se odnosi na točke (a), (b) i (c) podstavka 1.

6. Pozivanja u ovome članku i u članku 32. stavku 5. na „pravomoćnu odluku” ne povlače za sobom nikakvu obvezu

bilo koje države članice ili Komisije da se žali na odluku koju je donio sud ili drugo tijelo imenovano u tu svrhu.

Poglavlje 6.

Nadzor zaštite osobnih podataka

Članak 37.

1. Svaka država članica imenuje nacionalno nadzorno tijelo ili tijela odgovorna za zaštitu osobnih podataka kako bi provodile neovisan nadzor takvih podataka uključenih u CIS.

Nadzorna tijela, u skladu s njihovim dotičnim nacionalnim zakonodavstvom, provode neovisan nadzor i provjere kako bi osigurala da se obradom i korištenjem podataka sadržanih u CIS-u ne povređuju prava subjekata tih podataka. U tu svrhu nadzorna tijela imaju pristup CIS-u.

2. Svaka osoba može od bilo kojeg nacionalnog nadzornog tijela zahtijevati provjeru osobnih podataka u CIS-u vezanih uz tu osobu i način na koji se ti podaci koriste ili su se koristili. To bi pravo trebalo biti uređeno zakonima, propisima i postupanjima države članice u kojoj je zahtjev podnesen. Ako je te podatke uključila neka druga država članica ili Komisija, provjera bi se trebala provesti u uskoj suradnji s nacionalnim nadzornim tijelom te države članice ili s tijelom predviđenim stavkom 4.

3. Komisija unutar svojih odjela poduzima sve mjere kako bi osigurala nadzor zaštite osobnih podataka koji nudi zaštitu jednake razine kao i ona koja proizlazi iz stavka 1.

4. Do sastanka bilo kojeg tijela ili tijela dogovorenog za institucije i tijela Zajednice mjere Komisije vezane uz pravila o zaštiti podataka utvrđena člankom 34. stavkom 1., člankom 36. stavkom 1. i člankom 37. stavkom 3. nadzire Europski ombudsman određen člankom 138.e Ugovora o osnivanju Europske zajednice u kontekstu zadatka koji mu je tim Ugovorom dodijeljen.

Poglavlje 7.

Sigurnost CIS-a

Članak 38.

1. Sve odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere neophodne za održavanje sigurnosti poduzimaju:

- (a) države članice i Komisija, svaka u onoj mjeri u kojoj se to odnosi na nju, s obzirom na terminale CIS-a smještene na njihovim dotičnim državnim područjima i u uredima Komisije;
- (b) Odbor iz članka 43. s obzirom na CIS i terminale smještene u istim prostorijama kao i CIS i korištene u tehničke svrhe i provjere koje zahtijeva stavak 3.

2. Posebice države članice, Komisija i Odbor iz članka 43. trebali bi poduzimati mjere:

- (a) sprečavanja pristupa neovlaštenim osobama instalacijama kojima se koristi za obradu podataka;
- (b) zaštite podataka i medija s podacima od čitanja, kopiranja, izmjene ili brisanja od strane neovlaštenih osoba;
- (c) sprečavanja neovlaštenog unosa podataka i svakog neovlaštenog pregledavanja, izmjene ili brisanja podataka;
- (d) sprečavanja pristupa neovlaštenim osobama podacima u CIS-u pomoću opreme za prijenos podataka;
- (e) jamčenja da, s obzirom na korištenje CIS-a, ovlaštene osobe imaju pravo pristupa samo onim podacima za koje su nadležne;
- (f) jamčenja da je moguće provjeriti i ustanoviti kojim se tijelima podaci mogu prenijeti opremom za prijenos podataka;
- (g) jamčenja da je moguće provjeriti i ustanoviti *ex post facto* koji su podaci bili uvršteni u CIS, kada i tko ih je uvrstio te nadgledati ispitivanje;
- (h) sprečavanja neovlaštenoga čitanja, kopiranja, izmjene ili brisanja podataka tijekom prijenosa podataka i transporta medija s podacima.

3. U skladu s člankom 43. Odbor potvrđuje da su provedena pretraživanja bila odobrena i da su ih proveli ovlašteni korisnici. Najmanje 1 % svih provedenih pretraživanja trebalo bi se potvrditi. Evidencija o takvim pretraživanjima i potvrdama trebala bi se unijeti u sustav, a njome bi se smjelo koristiti samo za gore navedene potvrde. Trebala bi se izbrisati poslije šest mjeseci.

Članak 39.

1. Svaka od država članica imenuje odjel odgovoran za sigurnosne mjere utvrđene člankom 38. u odnosu na terminale smještene na njezinom državnom području, funkcije revizije utvrđene člankom 33. stavcima 1. i 2. te, općenito, za pravilnu

provedbu ove Uredbe u onoj mjeri u kojoj je to neophodno prema zakonima, propisima i postupanjima.

2. Komisija sa svoje strane imenuje one odjele koji će biti odgovorni za mjere iz stavka 1.

Poglavlje 8.

Odgovornosti i objavljivanje

Članak 40.

1. Svaki partner CIS-a koji je uvrstio podatke u sustav odgovoran je za točnost, aktualnost i zakonitost tih podataka. Svaka država članica ili, kada je to primjereno Komisija, također su odgovorni za sukladnost s odredbama članka 26. ove Uredbe.

2. Svaki partner CIS-a odgovoran je, u skladu s nacionalnim zakonima, propisima i postupanjima ili istovrijednim odredbama Zajednice, za štetu nanесenu osobama korištenjem CIS-a u dotičnoj državi članici ili u Komisiji.

To je slučaj i onda kada je tu štetu uzrokovao partner CIS-a koji pruža podatke unošenjem netočnih podataka ili unošenjem podataka protivno ovoj Uredbi.

3. Ako partner CIS-a protiv kojega je podnesena tužba zbog netočnih podataka nije pružio te podatke, dotični partneri postižu dogovor o tome koji će dio svote isplaćene kao odšteta, partner koji je pružio te podatke nadoknaditi drugom partneru. Svaka takva dogovorena svota nadoknađuje se na zahtjev.

Članak 41.

Komisija priopćenje vezano za provedbu CIS-a objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*.

GLAVA VI.

ZAŠTITA PODATAKA TIJEKOM NEAUTOMATSKE RAZMJENE PODATAKA

Članak 42.

Određbe koje se primjenjuju na automatsku razmjenu i obradu podataka primjenjuju se *mutatis mutandis* na neautomatsku razmjenu i obradu podataka.

GLAVA VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 43.

1. Komisiji pomaže Odbor sastavljen od predstavnika država članica kojim predsjedava predstavnik Komisije.

2. Predstavnik Komisije Odboru podnosi nacrt mjera koje treba poduzeti. Odbor daje svoje mišljenje o nacrtu u roku koji predsjedavajući može utvrditi prema žurnosti pitanja. Mišljenje daje većina utvrđena u članku 148. stavku 2. Ugovora u slučaju odluka čije se usvajanje na prijedlog Komisije traži od Vijeća. Glasovi predstavnika država članica unutar Odbora ponderiraju se na način utvrđen tim člankom. Predsjedavajući ne glasuje.

Komisija usvaja predviđene mjere ako su one u skladu s mišljenjem Odbora.

Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora ili ako mišljenje nije dano, Komisija neodgodivo Vijeću podnosi prijedlog vezano za odredbe koje treba donijeti. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom glasova.

Ako, po isteku razdoblja od tri mjeseca od datuma upućivanja na Vijeće, Vijeće nije postupilo, predložene mjere usvaja Komisija, osim u onim slučajevima kada Vijeće običnom većinom odluči protiv takvih mjera.

3. Postupanje utvrđeno stavkom 2. posebno se primjenjuje na:

- (a) odluke o stavkama koje treba uključiti u CIS kako je predviđeno u članku 25.;
- (b) utvrđivanje postupaka vezano uz primjenu poljoprivrednog zakonodavstvo s obzirom na to koje informacije treba unijeti u CIS, kako je predviđeno u članku 23. stavku 4.

4. Odbor ispituje sva pitanja vezana za primjenu ove Uredbe koja bi mogao postaviti predsjedavajući, bilo na vlastitu inicijativu bilo na zahtjev predstavnika države članice, koja se posebno odnose na:

- općenito djelovanje sporazuma o uzajamnoj pomoći predviđenih ovom Uredbom,
- usvajanje praktičnih dogovora o prosljeđivanju informacija iz članka 16. i 17.,

— informacije poslane Komisiji na temelju članka 17. i 18. kako bi se utvrdilo može li se iz njih nešto naučiti, odlučilo o mjerama potrebnim da bi se zaustavile prakse za koje se utvrdilo da dovode do povrede carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva i, gdje je to primjereno, predložile izmjene postojećih odredaba Zajednice ili priprema prijedloga dodatnih odredaba,

— pripremu istraga koje provode države članice i koordinira Komisija i misije Zajednice kao što je to predviđeno člankom 20.,

— mjere koje su poduzete radi zaštite povjerljivosti informacija, posebno osobnih podataka, koje se razmjenjuju prema ovoj Uredbi, osim onih predviđenih glavom V.,

— provedbu i pravilno funkcioniranje CIS-a i sve tehničke i operativne mjere potrebne kako bi se osigurala sigurnost sustava,

— potrebu za pohranom informacija u CIS-u,

— mjere poduzete radi zaštite povjerljivosti informacija unesenih u CIS prema ovoj Uredbi, posebno osobnih podataka, i radi usklađenosti s obvezama onih koji su odgovorni za njihovu obradu,

— mjere usvojene na temelju članka 38. stavka 2.

5. Odbor ispituje sve probleme vezane uz funkcioniranje CIS-a s kojima se suočavaju nadzorna tijela iz članka 37. U takvim slučajevima Odbor se sastaje *ad hoc* i sastoji se od predstavnika koje je svaka država članica nominirala iz svog nacionalnog nadzornog tijela ili više njih. Europski ombudsman iz članka 37. stavka 4. ili njegov predstavnik također mogu sudjelovati, na vlastitu inicijativu na takvim *ad hoc* sastancima Odbora, u onoj mjeri u kojoj on smatra da je to u skladu s njegovim dužnostima. Odbor se sastaje *ad hoc* barem jedanput godišnje.

6. Za potrebe ovog članka Odbor ima izravan pristup podacima iz CIS-a i može se njima izravno koristiti.

Članak 44.

Ne dovodeći u pitanje odredbe iz glave V. o CIS-u, dokumenti predviđeni ovom Uredbom mogu se zamijeniti kompjutoriziranim informacijama proizvedenima u bilo kojem obliku u istu svrhu.

Članak 45.

1. Bez obzira na oblik, svaka informacija koja se prenese na temelju ove Uredbe povjerljive je naravi, uključujući i podatke pohranjene u CIS-u. Ona je predmet obveze na profesionalnu tajnu i uživa zaštitu koja obuhvaća slične informacije i prema nacionalnom pravu države članice koja je prima i prema odgovarajućim odredbama koje se primjenjuju na tijela Zajednice.

Posebno se informacije iz podstavka 1. ne smiju slati drugim osobama, osim onih u državama članicama ili unutar institucija Zajednice čija funkcija od njih zahtijeva da ih poznaju ili da se koriste njima. Ne smiju se upotrebljavati niti u druge svrhe osim onih predviđenih ovom Uredbom, izuzev ako se država članica ili Komisija, koja ih je pružila ili ih unijela u CIS, izriječno slože, podložno uvjetima koje je utvrdila ta država članica ili Komisija i u onoj mjeri u kojoj odredbe na snazi u državi članici u kojoj vlast primatelja ima sjedište, ne zabranjuju takvo priopćenje ili korištenje.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe glave V. o CIS-u, informacije o fizičkim i pravnim osobama prenose se prema ovoj Uredbi samo onda kada je to neophodno potrebno radi sprečavanja, istraživanja ili pokretanja postupka s obzirom na postupke koji predstavljaju povredu carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva.

3. Stavci 1. i 2. ne isključuju mogućnost korištenja informacija dobivenih prema ovoj Uredbi u bilo kojem kaznenom ili istražnom postupku koji je naknadno pokrenut s obzirom na nesukladnost s carinskim ili poljoprivrednim zakonodavstvom.

Nadležno tijelo koje je pružilo te informacije odmah se obavještava o takvoj uporabi.

4. Kada država članica obavijesti Komisiju da su daljnje istrage oslobodile od upletenosti u nepravilnosti fizičku ili pravnu osobu čije je ime preneseno prema ovoj Uredbi, Komisija o tome smjesta obavještuje sve strane kojima su ti osobni podaci preneseni na temelju ove Uredbe. Dotična osoba se tada prestaje smatrati upletenom u nepravilnosti koje su potaknule prvu obavijest.

Kada se osobni podaci o dotičnoj osobi nalaze u CIS-u, oni se uklanjaju iz njega.

Članak 46.

Za potrebe primjene ove Uredbe države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi se:

(a) osigurala učinkovita interna koordinacija između upravnih tijela iz članka 1. stavka 1.;

(b) u njihovim uzajamnim odnosima uspostavila sva potrebna izravna suradnja između tijela posebno ovlaštenih u tu svrhu.

Članak 47.

Države članice mogu sporazumno odlučiti jesu li potrebna postupanja za osiguranje nesmetanog funkcioniranja sporazuma o uzajamnoj pomoći predviđenih ovom Uredbom, posebno kako bi se izbjegao prekid nadziranja osoba ili robe ako bi to moglo biti štetno za otkrivanje postupaka koji predstavljaju povredu carinskog i poljoprivrednog zakonodavstva.

Članak 48.

1. Ova Uredba ne obvezuje upravna tijela država članica na pružanje pomoći jedna drugoj ako postoji vjerojatnost da bi to bilo štetno za javni red (*ordre public*) ili za druge osnovne interese, posebno s obzirom na zaštitu podataka države članice u kojoj imaju sjedište.

2. Za svako odbijanje pružanja pomoći navode se razlozi.

Komisiju se obavještava što je moguće ranije o svakom odbijanju pružanja pomoći i razlozima danima za to odbijanje.

Članak 49.

Ne dovodeći u pitanje pravo Komisije na obavještenost prema drugim propisima na snazi, države članice Komisiji prenose upravne ili pravne odluke ili njihove glavne elemente koji se odnose na primjenu kazni za povredu carinskog ili poljoprivrednog zakonodavstva u slučajevima koji su bili predmetom priopćavanja prema članku 17. ili 18.

Članak 50.

Ne dovodeći u pitanje izdatke povezane s primjenom CIS-a ili odštete iz članka 40., države članice i Komisija odustaju od zahtjeva za naknadom štete ili izdataka nastalih prema ovoj Uredbi osim, kada je to primjereno, naknada plaćenih stručnjacima.

Članak 51.

Ova Uredba ne utječe na primjenu u državama članicama pravila o kaznenom postupku i uzajamnoj pomoći u kaznenim pitanjima, uključujući i ona o tajnosti istražnih postupaka.

Članak 52.

1. Ovime se Uredba (EEZ) br. 1468/81 stavlja izvan snage.
2. Pozivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se pozivanjima na sadašnju Uredbu.

Članak 53.

1. Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Primjenjuje se od 13. ožujka 1998.

2. Međutim, članak 42. ne primjenjuje se na Dansku, Irsku, Švedsku ili Ujedinjenu Kraljevinu sve dok ne postoje pravila

Zajednice koja se primjenjuju na sve podatke uređene ovom Uredbom.

Od datuma početka primjene pravila iz podstavka 1. u svim državama članicama članak 42. se stavlja izvan snage, a izuzeće predviđeno podstavkom 1. prestaje proizvoditi pravne učinke.

Ako se nakon pet godina dotična pravila ne počnu primjenjivati, Komisija priprema izvješće, zajedno sa svim prijedlozima koje smatra potrebnima.

Sve dok dotične četiri države članice ne primjenjuju odredbe članka 42., države članice i Komisija mogu odlučiti uskladiti neautomatsku obradu osobnih podataka, koje mogu priopćiti tim četirima državama članicama, s pravilima o zaštiti podataka jednakovrijednima s onima koje one same primjenjuju na neautomatsku obradu takvih podataka.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. ožujka 1997.

Za Vijeće
Predsjednik
M. PATIJN

PRILOG

PRIOPĆAVANJE PODATAKA

(Članak 30. stavak 1.)

1. Priopćavanje drugim javnim tijelima

Priopćavanje podataka javnim tijelima trebalo bi biti dopušteno samo ako, u posebnom slučaju:

- (a) postoji jasna pravna obveza ili ovlaštenje, ili uz odobrenje nadzornog tijela; ili
- (b) su ti podaci nužni kako bi primatelj ispunio svoju zakonitu zadaću, pod uvjetom da cilj prikupljanja ili obrade koje provodi primatelj nije nespojiv s izvornim ciljem i da ga ne isključuju pravne obveze tijela koje priopćava podatke.

Priopćavanje je iznimno dopušteno ako je, u posebnom slučaju:

- (a) to priopćavanje nedvojbeno u interesu subjekta podataka i ako je subjekt podataka na to pristao ili ako su okolnosti takve da dopuštaju jasnu pretpostavku takvog pristanka; ili
- (b) priopćavanje je neophodno kako bi se spriječila ozbiljna i izravna opasnost.

2. Priopćavanje fizičkim osobama

Priopćavanje podataka fizičkim osobama trebalo bi biti dopušteno samo ako, u posebnom slučaju, postoji jasna pravna obveza ili ovlaštenje, ili uz odobrenje nadzornog tijela.

Priopćavanje fizičkim osobama je iznimno dopušteno ako je, u posebnom slučaju:

- (a) priopćavanje nedvojbeno u interesu subjekta podataka i ako je subjekt podataka na to pristao ili ako su okolnosti takve da dopuštaju jasnu pretpostavku takvoga pristanka; ili
- (b) priopćavanje je neophodno kako bi se spriječila ozbiljna i izravna opasnost.

3. Međunarodno priopćavanje

Priopćavanje podataka stranim tijelima trebalo bi biti dopušteno samo:

- (a) ako postoji jasna pravna odredba u nacionalnom ili međunarodnom pravu;
- (b) u odsustvu takve odredbe, ako je priopćavanje neophodno kako bi se spriječila ozbiljna i izravna opasnost; te pod uvjetom da nisu dovedeni u pitanje domaći propisi o zaštiti subjekta podataka.

4.1 Zahtjev za priopćavanjem

Podložno posebnim odredbama sadržanim u nacionalnom zakonodavstvu ili u međunarodnim sporazumima, zahtjevi za priopćavanjem podataka trebaju pružiti podatke o tijelu ili osobi koja upućuje zahtjev, kao i o razlogu za taj zahtjev i njegovome cilju.

4.2 Uvjeti kojima je uređeno priopćavanje

Koliko je god to moguće, kakvoća podataka trebala bi se potvrditi najkasnije prije njihovog priopćavanja. Koliko je god to moguće, u priopćavanjima svih podataka trebale bi biti naznačene sudske odluke, kao i odluke o napuštanju progona, a podaci utemeljeni na mišljenjima ili osobnim procjenama bi se trebali provjeriti u izvoru podataka prije nego što ih se priopći te bi se trebao naznačiti njihov stupanj točnosti i pouzdanosti.

Ako se otkrije da podaci više nisu točni i ažurirani, ne bi ih se smjelo priopćiti; ako se priopće zastarjeli ili netočni podaci, tijelo koje ih je priopćilo trebalo bi, ako je moguće, obavijestiti sve primatelje podataka o njihovoj neusklađenosti.

4.3 Jamstva priopćavanja

Podaci priopćeni drugim tijelima, fizičkim osobama i stranim tijelima ne bi se trebali upotrebljavati u druge svrhe osim onih naznačenih u zahtjevu za priopćavanje.

Uporaba podataka u druge svrhe trebala bi, ne dovodeći u pitanje stavke 1. do 4.2., biti predmetom dogovora s tijelom koje priopćava podatke.